

[Ingerlise Koefoed]

For det første stilles der i den hidtidige fritidsundervisning og den kommende folkeoplysning meget store krav til materialeforsyningen til brugerne af området, og de krav stilles til amscentralerne og til folkebibliotekerne, og jeg vil gerne gøre kommunerne og amterne opmærksom på, at også her ligger der et ansvarsområde, for de ting klarer man ikke af sig selv. Der skal en indsats til fra kommunernes og amternes side for at sikre, at alle de mennesker, der nu søger folkeoplysningen, og som har mulighed for at betale deres egne undervisningsmaterialer – det er én ting – selvfølgelig også får mulighed for at få de supplerende materialer, som de får brug for, medens de bruger folkeoplysningen.

Dernæst er der behovet for en forskning inden for dette område. Vi har sammen med Socialdemokraterne gjort opmærksom på dette gennem et beslutningsforslag, som jeg håber vi får forhandlinger om i sommerens løb.

Så vil jeg gerne skifte kasket og tale som formand for det udvalg, som har haft et meget stort arbejde med denne lov. Jeg vil for det første takke de mange deputationer, som har besøgt udvalget, og som dels har vist loven stor opmærksomhed og dels også gjort indtryk på udvalget. Deputationer er vigtige. Det betyder meget for Folketinget, at de kommer og gør deres mening gældende, selv om vi selvfølgelig ikke kan efterleve de krav, de stiller, i alle detaljer.

Jeg vil gerne takke kulturministeren for en åben og meget stor forhandlingsvilje. Denne lov er, som kulturministeren også selv sagde ved andenbehandlingen, blevet langt bedre, end den var ved førstebehandlingen. Og det tror jeg ikke den var blevet, hvis ikke også kulturministeren havde været åben, havde lyttet og havde ønsket at nå et så godt resultat som muligt.

Endelig vil jeg gerne takke Direktoratet for Folkeoplysning, som har mødt Folketingets Kulturudvalg, når det er værst til at stille spørgsmål. Der er stillet utrolig mange spørgsmål, der er stillet meget store krav til direktoratet, som har løst opgaven flot, dygtigt og veloplagt, og det vil jeg gerne herfra takke for.

Behnke (FP):

Jeg forstod på formanden, at man i denne situation vil tillade ikke kun en debat om æn-

dringsforslagene, men om forslaget som helhed. Og det er forslaget som helhed, der bringer mig på talerstolen.

Jeg har noteret mig, at både i dag og under anden- og førstebehandlingen er der flere ordførere, der måske ikke ligefrem har kaldt det verdens bedste folkeoplysningslov, vi nu får vedtaget, men så i hvert fald har tangeret det.

Det, man glemmer, er i næste sætning at fortælle, at det også er verdens dyreste folkeoplysningslov. Nu er dyr lovgivning i sig selv ikke noget, man skal kimse ad, men i dette tilfælde, hvor det er landets skatteydere, der i forvejen er hårdt nok plagede, der kommer til at bære belastningen, kan man kun have grund til at være kritisk.

I sidste uge udsendte finansministeren traditionen tro Budgetoversigt nr. 1. Den var ikke ventet med den sædvanlige spænding, for alle havde nok på forhånd en lille fornemmelse af, hvordan det ville gå. Og ganske rigtigt: Skønnet for 1990 viser nu det, der teknisk kaldes et DAU-underskud, på 21,7 mia. kr. Flere økonomer, vismænd og andre har spået, at det sagtens kan gå hen og blive til et minus på 30 mia. kr., inden året er omme. Det kan man så selvfølgelig notere sig med den beklagelse, der hører til, når det er beløb i den størrelsesorden.

Finansministeren har også løftet sløret for, hvordan man forventer det vil gå næste år, i 1991. Og det er altså året, hvor denne nye folkeoplysningslov skal træde i kraft. Næste år skal der forlods spares mindst 6 mia. kr. bare for at opnå det niveau, vi har i 1990. Hvis niveauet i 1990 er enten det foreløbige skred på 21,7 mia. kr. eller måske helt op imod 30 mia. kr., kan vi se frem til, at statens finanser skrider med 30, ja, måske 40 mia. kr. i 1991. Så synes jeg ærligt talt, at de kulturordførere, der synes, det har været så vigtigt at takke hinanden for den arbejdsindsats, man har gjort i forbindelse med dette lovforslag, bør få en alvorligt grim smag i munden.

Derfor mener jeg, at med de oplysninger, der er kommet fra Finansministeriet om statens økonomiske tilstand, siden dette lovforslag er fremsat, og siden det har været andenbehandlet, er Folketingets partier simpelt hen nødt til at få et samråd i Kulturudvalget med finansministeren og diskutere, om det overhovedet er holdbart at vedtage denne folkeoplysningslov nu, hvor økonomien er så dårlig.